

साधकांचे मासिक प्रेरणा पत्र

विपश्यना

साधक (मराठी)

बुद्धवर्ष 2566, श्रावण पौर्णिमा, 12 ऑगस्ट, २०२२ वर्ष 6 अंक 5

वार्षिक शुल्क रु. 100/- मात्र (भारताबाहेर पाठविण्यासाठी US \$ 50)

वेगवेगळ्या भाषेतील पत्रिकांसाठी पाहा: http://www.vridhamma.org/Newsletter_Home.aspx

धम्मवाणी

पमादं अप्पमादेन, यदा नुदति पण्डितो।
पज्जापासादमारुह्, असोको सोकिनिं पजं।
पब्बतट्टोव भूमट्टे, धीरो बाले अवेक्खति॥

– धम्मपदपालि 28, अप्पमादवग्गो.

– जेव्हा कोणी समजदार व्यक्ती प्रमादाला अप्रमादापलीकडे ढकलून देतो (अर्थात, जिंकून घेतो), तेव्हा तो प्रज्ञारूपी प्रासादावर चढलेला शोकरहित होतो. (असा) शोकरहित धीर (मनुष्य) शोकग्रस्त (विमूढ) जणांना अशाच (करुणा भावाने) पाहतो जसे की पर्वतावर उभा असलेला (कोणी व्यक्ती) धरतीवर उभ्या असलेल्या लोकांना पाहतो.

बाबूभैयांना लिहिले गेलेले पत्रांश (क्रमशः)

भारतातील शिबिरांविषयी सयाजी ऊ बा खिन यांना कळविण्याच्या हेतूने पूज्य गुरुजींद्वारे बाबू भैया (मोठे भाऊ श्री बाबूलाल) यांना पन्नास वर्षांहूनही पूर्वी लिहिलेल्या खालील पत्रांमधून हे स्पष्ट होते की त्या दिवसांच्या छोट्या-मोठ्या सर्व शिबिरांचे संचालन कष्ट सहन करूनही पूज्य गुरुजींनी किती समतेने केले. त्यात पारमीसंपन्न साधकांचा सहयोग देखील तितकाच सहायक ठरला. विपरीत परिस्थिती असतानाही शेवटी धर्माचाच विजय झाला. साधकांना भरपूर लाभ मिळाला. (बाराचकियामध्ये भारतातील तेरावे शिबिर मार्च 70 मध्ये लागले होते- बघा वि. पत्रिका 16 एप्रिल २०२२ अंक १) – संपादक

बाराचकियाचे दुसरे अनोखे शिबिर

ठिकाण: बाराचकिया, दि. १० सप्टेंबर १९७०

बाबू भैया, सादर प्रणाम !

बाराचकियाच्या दुसऱ्या शिबिराचे आज रात्री सफलतापूर्वक समापन होत आहे. या असीम पुण्यामध्ये पूज्य गुरुदेव, माता सयामासहित तुम्हाला तसेच परिवारातील सर्व सदस्यांना, आश्रमातील सर्व सहयोगींना तसेच सर्व परिचित-अपरिचित गुरु-बंधूंना आणि गुरु-भगिनींना सहभागी बनवून मन हर्षविभोर होत आहे.

हे शिबिर राजस्थानी लोकांचे होते आणि ते ही शेखावाटीचे. असे वाटले जसे मी वाळवंटातच शिबिर लावत आहे. ३०-३२ साधकांनी शिबिर सुरू झाले. परंतु पूर्ण होता-होता काही जुने साधक यात सामील झाले, अशा प्रकारे संख्या ३७ वर येऊन पोहोचली. ३७ हा अंक खूप प्रिय वाटला. मुंबईच्या मागील शिबिरातही ३७ हीच संख्या होती आणि हे पाहून माझे लक्ष ३७ बोधिपक्षीय धर्मावर गेले. तिथेही तेच झाले. हल्ली वेळ खूप कमी मिळतो. नाहीतर कित्येक वेळा मनात ही आकांक्षा जागते की ३७ बोधिपक्षीय धर्मावर चांगल्या प्रकारे अध्ययन

करून काही धर्म-पत्र लिहावीत, ज्यामुळे एक पुस्तिका तयार होईल. हे सर्वच्या सर्व धर्म सक्रिय साधनेशीच संपर्क असणारे आहेत आणि यात संक्षेपाने भगवानांच्या सैद्धांतिक आणि व्यावहारिक धर्म दर्शनाचा सार सामावला आहे. पाहू केव्हा वेळ मिळतो ते. शिबिरात २५ महिला बसल्या आणि १२ पुरुष, जवळजवळ निम्मे साधक जुने आहेत आणि निम्मे नवीन. इथल्या समाजात भगवानांच्या साधनेविषयी चांगलेच आकर्षण निर्माण झाले आहे आणि याचे मूळ कारण श्रीमती मोहिनी मा आहेत. या धर्म विहारिणी महिलेने आपल्या सदव्यवहाराने येथील महिला समाजाला आकर्षित आणि प्रभावित करून घेतले आहे. मागच्या शिबिरात ज्या इतक्या महिला बसल्या होत्या, ते यांच्याचमुळे. या वेळीही याच या सर्व जणींच्या कल्याणमित्र बनल्या. खूप पुण्यशालिनी आणि पारमीवाली महिला आहे. आपल्या वृद्ध पतीची सेवाही निरंतरपणे करीत आहे. हिच्यामुळे न जाणे कितीतरी महिलांचे कल्याण झाले आहे आणि भविष्यातही होईल. तिची स्वतःची साधनाही बरीच चांगली होत आहे. तरीही रंगूनसारखी किंवा मागील शिबिरासारखी नाही झाली. कारण या वेळचे हे शिबिर इथल्या जुन्या धर्मशाळेमध्ये लागले आणि महिलांसाठी ही खूप अपुरी जागा होती. एका १२'x२०' च्या खोलीत १० साधिका आणि एक २०'x२०' चा अर्धा कक्ष ज्यात १५ साधिका मोठ्या अडचणीने राहिल्या. या १० महिलांच्या कक्षात मोहिनी मा सुद्धा राहिल्या. कारण त्या शेजारील छोटी खोली शोभारामजींना दिली गेली. त्या गर्दीत किती चांगल्या साधनेची अपेक्षा करावी. आणि २०'x२०'चा अर्धा कक्ष जो 'दीक्षाकक्षा' च्या रुपात मिळाला, त्याचीही उपयुक्त व्यवस्था होऊ शकली नाही. एकीकडे गल्लीकडे उघडणाऱ्या खिडक्या, दुसरीकडे धर्मशाळेच्या चौकात उघडणारे दरवाजे, पुढच्या बाजूला सफेद पडद्याने विभागलेल्या अर्ध्या कक्षापलीकडे महिलांचा समूह. या सर्व गोष्टी दीक्षा-कक्ष भरपूर प्रमाणात धर्मधातुंनी पूरित होण्यामध्ये बाधक ठरल्या. त्यामुळे या दीक्षा-कक्षामध्ये पर्याप्त रुपात अभ्यास करविला जाऊ शकला नाही.

तरीही कन्या नर्मदेची प्रगती खूप चांगली होती. ही महिलाही श्रद्धेची पुतळीच आहे. मागच्या वेळी काही कौटुंबिक कारणांनी सामील होऊ शकली नव्हती. आता या वेळी भाद्रपद महिन्यात शिबिर लागले तर बसू शकेल नाहीतर काही कारणांनी बसणे अशक्य होईल. तेव्हा या गोष्टीचा नवस करीत राहिली की इथले शिबिर भाद्रपद महिन्यातच लागावे. या इच्छेसाठी बऱ्याच वेळा व्याकुळ होत होती. मला एकदा पत्नही लिहिले. म्हणते की एकदा ध्यानामध्ये मी तिला प्रत्यक्ष आश्वासन दिले की मी भाद्रपद महिन्यातच येऊन तुला साधना शिकवेन. वाराणसी शिबिराच्या वेळी जेव्हा इकडच्या तारखा पुढे सरकू लागल्या तेव्हा ती पुन्हा अस्वस्थ झाली आणि मला पत्र लिहिले जे माझ्यापर्यंत पोहोचले नाही. परंतु तिला वाटले की मी तिला तरीही प्रत्यक्ष आश्वासन दिले. अशा प्रकारच्या या श्रद्धेच्या गोष्टी खूप विचित्र वाटतात आणि असे मनात येते की यावर खूप चांगले वैज्ञानिक अनुसंधान व्हावे. हे खरे आहे की माझ्याही मनात या मुलीविषयी खूप खोलवर वात्सल्यपूर्ण ओढ जागली. परंतु या गोष्टी अनुसंधानाचाच विषय आहेत.

कन्या नर्मदाने आश्चर्यजनक रीतीने विपश्यनेच्या सर्व सिद्धांतांचा स्वीकार केला आणि शरीराच्या तसेच चित्ताच्या सर्व सुखद आणि दुःखद वेदनांना अनित्यच मानले, इतकेच नाही तर पूर्वकाळात आपली जुनी साधना करताना ज्या आंतरीक आनंदाची अनुभूती झाली होती त्याहीपेक्षा आता खोलवर आनंदाच्या अनुभूती होऊनही त्याला आत्मनंद, ब्रम्हानंद आणि सच्चिदानंद इत्यादी न मानता, नित्य, शाश्वत असण्याचा मिथ्या भ्रम होऊ दिला नाही. या स्थितीलाही चित्ताचीच एक विशेष स्थिती मानली की जी नित्य नाही तर अनित्य आहे, चिर सुखद नाही, तर परिवर्तनशील असल्याच्या कारणामुळे शेवटी दुःखदच आहे, आणि आत्म नाही तर अनात्मच आहे.

एक साधिका श्रीमती बसंती बहिरी असल्यामुळे आनापानपर्यंत तर ठीक चालली, परंतु विपश्यनेमध्ये कठीणाई सुरू झाली. पुन्हा चार-पाच दिवसांनंतर तिलाही आपोआप विपश्यना मिळू लागली. तरीही नेहमी सारखी नाही मिळाली. कधी मिळत होती आणि कधी लुप्त होत होती.

जुन्या साधिकांमध्ये एक विधवा ब्राह्मणी तारामणी होती, जिची साधना या वेळी पहिल्यापेक्षा खूप चांगली झाली. परंतु ८व्या-९व्या दिवशी एक वेळ माझ्या समोर चेकिंगकरीता बसली तर चुरूच्या भगतजींच्या मुलीसारखी भाव-विव्हाळ होऊन बराच वेळ रडत राहिली. तिने म्हटले की आपल्या दुःखी जीवनात आंतरिक शांती प्राप्त करण्यासाठी न जाणे कितीतरी साधु-संतांच्या चक्रात पडली, न जाणे कितीतरी भजन-कीर्तन करणाऱ्या मंडळींमध्ये सामील होत राहिली परंतु तिला कुठेही शांती मिळाली नाही. आता या मंगल मार्गाने तिच्या डगमगत्या नौकेला शांत धारेमध्ये प्रवाहित केले आणि तिला आपल्या भविष्याप्रति पूर्ण आश्वासन प्राप्त झाले. या कृतज्ञेच्या भावनांनी ती भाव-विभोर झाली आणि भावावेशाने बऱ्याच उशिरापर्यंत रडत राहिली.

जुन्या साधिकांमध्ये दुर्गा प्रसाद यांची पत्नी भगवानी मागच्या वेळी विपश्यनेपासून दूरच राहिली होती, परंतु या वेळी तिला विपश्यना मिळाली. भले निर्बाध भंगाचा बोध तर नाही झाला, परंतु उदय-व्ययाचे जितके ज्ञान झाले तेच तिच्यासाठी समाधानाचे कारण बनले.

एक जुनी साधिका शांति बचकानी. मागच्या वेळी तिला निर्बाध

भंगाचा बोध झाला होता आणि शिबिरानंतर बरेच महिने तिला दिवस-रात्र पाहिजे तेव्हा विपश्यनेचा प्रवाह बोध होत होता. परंतु मागच्या जवळपास एक महिन्यापासून ती आजारी होती आणि तापाने पीडित तसेच अशक्त झाल्यामुळे तिचा विपश्यना बोध मंद पडला होता आणि या गोष्टीमुळे तिचे मन खूप निराश झाले होते. जेव्हा शिबिर लागले आणि त्याच्यात जवळजवळ सर्व जुन्या साधिका दुसऱ्यांदा बसण्यासाठी सामील झाल्या आणि ती स्वतः रुग्ण असल्यामुळे बसू शकली नाही तेव्हा तिला मनातून या गोष्टीचा खूप खोलवर पश्चाताप झाला आणि ती घरात विलाप करीत राहिली. ५-६ दिवसांनी एकदा शिबिरात मला भेटण्यासाठी आली आणि आपली व्यथा ऐकवू लागली, तेव्हा मी म्हटले की इतरांप्रमाणे १० दिवस नाही बसू शकली तर काही हरकत नाही, हवे तर ती २-३ दिवस बसू शकते. हे ऐकून ती हर्ष विभोर होऊन गेली. तिला ही गोष्ट माहित नव्हती की जुन्या साधकांना एखाद्या शिबिरात सामील होण्यासाठी वेळेची मर्यादा नसते. अत्यंत अशक्त आणि तापाने पीडित असूनही ती तिथेच राहिली आणि आपले सामान मागवून घेतले. शिबिरात काही दिवस राहून तिला खूप मानसिक समाधान मिळाले. हरवलेली विपश्यना काही अंशांनी पुन्हा प्राप्त झाली. परंतु शारीरिक दुर्बलता शेवटपर्यंत होतीच.

सर्व जुन्या साधिकांना पहिल्यापेक्षा अधिक सखोलता प्राप्त झाली. नव्या साधिकांमध्ये साधारण उदय-व्ययाचे ज्ञान तर सर्वानाच झाले, परंतु निर्बाध भंगाचे ज्ञान कोणा-कोणालाच झाले.

पुरुषांमध्ये एक जुने साधक श्री चांदमल होते, जे श्री शोभारामजींचे मुनीम आहेत. हा व्यक्ती मागच्या वेळीही खूप चांगला सफल झाला. परंतु मागच्या वेळी श्री शोभारामजींबरोबर एकाच खोलीत राहिल्यामुळे त्याला अनेक बाधांचा सामना करावा लागला. या वेळी त्याला चांगला एकांत मिळाला आणि तो गंभीरतेने साधना करू शकला. दुसरे साधक श्री पुरुषोत्तम होते, ज्यांना मागच्या वेळी खूप साधारण उदय-व्ययाचा ज्ञान लाभ झाला होता. परंतु त्यानेच त्यांच्या मनाच्या खूप साऱ्या दुर्बलता आणि संताप दूर झाले होते. ते एका त्वचा-विकाराने पीडित होते, त्यामध्येही त्यांना खूप लाभ झाला. या वेळी त्यांची पत्नी जीवनी देवीही बसली. तिला विपश्यना तर मिळाली, पण निर्बाध भंग प्रवाह नाही मिळाला.

एक अन्य साधक विद्याधर होते, जे यावेळी एक आठवडा बसू शकले आणि लाभान्वितही झाले. महिलांमध्ये यांची आई ताराही बोधगयेनंतर यावेळी दुसऱ्यांदा बसली आणि लाभान्वित झाली. या वेळी त्यांच्या खूप आग्रहाखातर त्यांचे पिता टोडरमल यांनाही शिबिरात सामिल करून घेतले. हा व्यक्ती बरेच महिने कोणा योगीच्या चक्रात पडला होता आणि त्यामुळे दीर्घ काळापासून जवळजवळ वेडा झाला होता. म्हणून मागील शिबिरात त्यांच्याकडून खूप दबाव येऊनही मी त्याला स्वीकृती दिली नव्हती, कारण माझ्या समोर अडूकीयाचे उदाहरण उपस्थित होते. परंतु या वेळी शिबिरात घेतले आणि त्याला कोणता उपद्रव झाला नाही, विपश्यनाही व्यवस्थित मिळाली.

जुन्या साधकांमध्ये एक व्यापारी श्री ईश्वरी प्रसाद बसले. ते काही कारणांमुळे कोलकात्यामध्ये दोन दिवस अधिक थांबले, म्हणून वेळेवर बाराचकियाला पोहोचू शकले नाही त्यामुळे केवळ एक आठवडाच बसू शकले. यांना मागच्या शिबिरातील साधनेमुळे खूप लाभ झाला होता. ते म्हणतात की माझ्या जीवनात एक नवीन वळण आले आहे. चित्त शांत राहते. वाईट गोष्टींकडे मनच जात नाही. या प्रभावपूर्ण परिवर्तनाने

लाभान्वित होऊन त्यांनीच या दुसऱ्या शिबिराचे आग्रहपूर्ण आयोजन करवून घेतले होते. श्रद्धा आणि वीर्य दोन्हीही पर्याप्त मात्रेमध्ये असल्यामुळे यावेळी त्यांची प्रगती अजूनच अधिक चांगली झाली. जुन्या साधकांमध्ये नगरातील एक अन्य वृद्ध व्यापारी श्री तोलारामही संध्याकाळी ६.३० पासून रात्री ९.०० पर्यंत प्रवचन आणि साधनेमध्ये भाग घेत राहिले आणि अत्यंत संतुष्ट प्रसन्न झाले. हीच अवस्था जुने साधक श्री बाबूलाल यांचीही होती.

शिबिरात एक अन्य जुने साधक होते श्री शंकर प्रसाद, जे मागच्या वेळी उदय-व्ययापर्यंत पोहोचले. परंतु या वेळी निर्बाध भंग प्रवाहाने लाभान्वित होऊ शकले. यांनी २-३ दिवसांनंतर माझ्याकडे अनुमती मागितली आणि प्राप्त केली की ते शिबिर समापनापर्यंत मौन व्रताचे पालन करतील आणि त्यांनी ते केलेही.

जुन्या साधकामध्ये रक्सौल वरून श्री जगदीश प्रसाद आणि त्यांचे मोठे भाऊ श्री ज्वाला प्रसाद आले आणि २-३ दिवस शिबिरात भाग घेऊ शकले. त्यांना या गोष्टीचे वार्डंट वाटले की शिबिराची सूचना त्यांना वेळेवर दिली गेली नाही. नाहीतर हे दोघे आणि यांच्या परिवारातील अन्य लोकही धर्मलाभ घेऊ शकले असते. त्यांच्याबरोबर त्यांचा एक मेव्हणाही आला, ज्याची पत्नी मागील शिबिरात १० दिवस बसली होती. परंतु इथे या व्यक्तीला १० दिवसांपेक्षा कमी कालावधीकरीता बसण्याची अनुमती देऊ शकलो नाही. तो आपल्या पत्नीबरोबर पडील कोणत्या तरी शिबिरात येईल.

पुरुष साधकामध्ये श्री टोडरमल यांचा दुसरा पुत्र (किशोरवयीन विद्यार्थी)– गोपालप्रसाद आपली आई तारा बरोबर बसला आणि उद्य-व्ययाच्या स्थिती पर्यंत पोहोचला. एक नवीन साधक राम प्रसाद होता, ज्याने साधारण प्रगती केली.

परंतु या शिबिराचा सर्वात सफल साधक राहिला- रा.प्र. सराफ. सुरुवातीपासूनच याची प्रगती आश्चर्यजनक होती. प्रकाश निमित्ताने परिपूर्ण आनापान आणि मग उदय-व्ययानंतर निर्बाध भंग बोधाच्या गह्व्या विपश्यनेपासून सूक्ष्मतम अवस्थेपर्यंत पोहोचला. जरी समापत्ती लाभ झाला नाही तरी त्याच्या सीमेपर्यंत वारंवार पोहोचला आणि जवळजवळ निरंतर सीमावर्तीच बनून राहिला. याची उपलब्धी पाहून शिबिर संचालनाचे सारे श्रम सुफलित झाल्यासारखे वाटले.

श्रीमती मोहिनी मा आणि सराफ हेच या शिबिराच्या लाभजनक उपलब्धी राहिल्या.

* * * * *

शिविर समापनाच्या संध्याकाळी ८ ते ९ वाजेपर्यंत जे खुले प्रवचन झाले, त्यात खूप चांगल्या संख्येने स्त्री-पुरुष एकत्र झाले, ज्यांची संख्या जवळपास १०० पर्यंत होती. शिविर समापनाच्या दुसऱ्या दिवशी सकाळी मला पुढील प्रवासासाठी प्रस्थान करायचे होते. परंतु मुजप्फरपुरवाले संध्याकाळीच आले होते आणि शिविर समापनानंतर रात्रीच मुजप्फरपुरला येऊन तिथेच विश्राम करण्याचा आग्रह करू लागले. दुसऱ्या दिवशी सकाळी ८.०० वाजताच तिथे माझ्या सार्वजनिक प्रवचनाचा कार्यक्रम घोषित करण्यात आला होता. बाराचकियाच्या साधक मंडळींना ही गोष्ट अजिबात आवडली नाही.

माझ्या आगमनावेळी स्टेशनवर कोणी पोहोच शकले नव्हते

याच्या प्रायश्चित्स्वरूपात दुसऱ्या दिवशी सकाळी ते सर्वजण मोठ्या संख्येने उपस्थित राहून निरोपाचे आयोजन करू इच्छित होते. त्यामुळे अशा प्रकारे रात्रीच निघून जाणे त्यांना रुचले नाही. विशेषकरून मोहिनी मा तसेच त्यांच्या परिवारातील लोकांना तर हे खूपच खटकले. त्यांच्या सांत्वनासाठी मी शिबिरस्थळापासून लगेच प्रवासासाठी नाही निघालो, तर काही वेळासाठी त्यांच्या घरी गेलो. तिथे दूध, फळे या व्यतिरिक्त थोडेसे मिष्टान्नही ग्रहण करावे लागले आणि रात्री १०.०० वाजता तिथून निघून ११.३० वाजता मुजप्फरपुरला पोहोचलो तेव्हा अंथरुणावर डोके ठेवता ठेवता मध्यरात्र उलटून तारीख बदलली होती. झोप येण्यापूर्वी काही वेळ आता-आताच बाराचकियामध्ये सोडून आलेल्या साधक-साधिकांचे भाव-विभोर चेहरे वारंवार नजरेसमोर येत राहिले. घनिष्ठ आत्मीयतेच्या दृष्टीकोनातून बाराचकियातील शिबिरे नेहमी अद्वितीयच राहतील.

तुमचा अनुज,
सत्य नारायण गोयंका.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

नवे उत्तरदायित्व
वरिष्ठ सहायक आचार्य

1. Mrs. Narin Po, Cambodia

नव नियुक्ती
सहायक आचार्य

1. श्रीमती सुनंदा राठी, पुणे
2. श्री सुरेंद्र बिष्ट, गुड़गांव, हरियाणा
- 3-4. श्री शंकर व श्रीमती लीता
हजारिका, गवाहाटी, असम

5. श्रीमती सुषमा बिज, चेन्नई
6. श्रीमती जयश्री ठक्कर, कोची, केरल
7. श्री अरुण नावंदर, संगमनेर
8. Mr. Chang Yan HU, China
9. Mr. Yu Shu ZHANG, China.

बालशिविर शिक्षक

1. सुश्री रोली ठाकुर, हावड़ा, प.
बंगाल

ऑनलाइन भावी शिबिर कार्यक्रम व आवेदन

सर्व भावी शिबिरांची माहिती नेटवर खालील लिंक्स वर उपलब्ध आहे. सर्व प्रकारचे बुकिंग केवळ ऑनलाईन होत आहे. म्हणून आपल्याला निवेदन आहे की खालील लिंक वर चेक करा आणि आपल्याला उपयुक्त शिबिरासाठी अथवा सेवेसाठी सरळ ऑनलाईनच आवेदन करा.

<https://www.dhamma.org/en/schedules/schgiri>

विश्वभरातिल सर्व भावी शिबिरांची माहिती व आवेदना साठी:

<https://schedule.vridhamma.org> एवं www.dhamma.org

व खालील लिंक पहावी

<https://www.dhamma.org/en-US/locations/directory#IN>

अति महत्वपूर्ण सूचना

1. सेंट्रल आईवीआर (इंटरैक्टिव्ह वॉयस रिसपॉन्स) संभाषण नंबर- ०२२-५०५०५०५१ अर्जदार या नंबरवर आपल्या नोंदवलेल्या मोबाईल नंबर (फॉर्म मधील उल्लेखित नंबर) ने आपली शिबिर नोंदणीची स्थिति तपासण्यासाठी, रद्द करण्यासाठी, स्थानांतरीत करण्यासाठी अथवा कुठल्याही सेंटरवर नोंदणी केलेल्या आपल्या अर्जाची पुष्टी करण्यासाठी कॉल करू शकतात. ते या सिस्टीमद्वारे केंद्राशी सुद्धा संपर्क करू शकतात. हा भारताच्या सगळ्या विपश्यना केंद्रांसाठी एक केंद्रीय संपर्क नंबर आहे. -----

सिलिगुडी मध्ये नवीन विपश्यना केंद्र ‘धम्मतट’ चा उदय

विख्यात दार्जिलिंगच्या पहाडातील तराई क्षेत्रात असलेल्या सिलिगुडी (प. बंगाल) मध्ये पंचई नदीच्या काठावर असल्याने याला ‘धम्मतट’ असे नाव दिले गेले आहे. सिलिगुडीला सिक्कीम, नेपाळ, भूतान, आसाम इत्यादी पूर्वेकडील स्थानांवर जाण्याचे द्वार म्हटले जाते. केंद्र न्यू जलपाईगुडी रेल्वे स्टेशन पासून ९.५ किलोमीटर आणि बगदोगरा विमानतळापासून 13.5 किलोमीटर अंतरावर आहे. केंद्रस्थान व दिशांसाठी ‘पंचनदी विपश्यना केंद्र’ असे गुगल करू शकता.

या छोट्याशा केंद्रात सध्या 14 पुरुष आणि 14 महिलांसाठी चांगली सुविधा उपलब्ध आहे. अधिकांश शिबिर हिंदी व इंग्लिश मधून लागतील. सेवा देण्यासाठी जुने साधक आवेदन करू शकतात. सध्या एक दिवसीय शिबिर दर महिन्याच्या शेवटच्या रविवारी व सामूहिक साधना प्रत्येक रविवारी सकाळी दहा ते अकरा वाजता होते.

संपर्क पता: धम्मतट, पंचनदी विपश्यना केंद्र,

“सिलिगुडी पंचनदी विपश्यना ट्रस्ट,”

कवि आगमसिंह गिरि नगर, गली नं. 6, पंचनदी, डागापुर (डीपीएस शाळे समोर)

सिलिगुडी-734003. जिला- दार्जिलिंग (उत्तरी क्षेत्र- प. बंगाल)

Email: dhammasiliguri@gmail.com

संपर्क - श्रीमती शीलादेवी चौरसिया, फोन- 9830706481, 7679066689, 9434221531. **संपर्क** (केवळ एक दिवसीय शिबिर आणि सामूहिक साधनेसाठी) - 9932795421, 9434463532.

बैंक विवरण: Union Bank Of India, Siliguri- 734009, IFSC Code UBIN0558851; Savings A/c No 588502010001443; “SILIGURI PANCHANADI VIPASSANA TRUST”

(कृपया दानाची पावती प्राप्त करण्यासाठी दानाचे पूर्ण विवरण ट्रस्टला अवश्य पाठवा)

ग्लोबल विपश्यना पगोडा, गोराई, मुंबई मध्ये

एक दिवसीय महाशिबिर (Mega Course) कार्यक्रम:

1. रविवार - 9 ऑक्टोबर, 2022 शरद पौर्णिमा तसेच पूज्य गुरुजींच्या पुण्यतिथी (29 सप्टेंबर) निमित्ताने
2. रविवार - 15 जानेवारी, 2023 पूज्य माताजींची पुण्यतिथी (15 जाने.) व सयाजी ऊ बा खिनची पुण्यतिथी (19 जाने.) निमित्ताने
3. रविवार - 07 मे, 2023 बुद्ध पौर्णिमा निमित्ताने
4. रविवार - 02 जुलै आषाढ पौर्णिमा (धम्मचक्रपवत्तन दिवस) निमित्ताने
5. रविवार - 01 ऑक्टोबर शरद पौर्णिमा आणि पुज्य गोयन्काजींची पुण्यतिथी निमित्ताने

2. एक दिवसीय शिबिर दररोज

या व्यतिरिक्त विपश्यना साधकांसाठी पगोडामध्ये दररोज एक दिवसीय शिबिरे आयोजित केली जात आहेत. कृपया सामील होण्यासाठी लिंक चे अनुसरण करावे आणि एका मोठ्या समूहामध्ये ध्यान करण्याच्या अपार सुखाचा लाभ घ्यावा- **समगानं तपो सुखो!** **संपर्क:** 022 50427500 (Board Lines) - Extn. no. 9, मो. +91 8291894644 (सकाळी 11 ते संध्याकाळी 5 वाजे पर्यंत). (दररोज 11 ते 5 वाजेपर्यंत)

Online registration: <http://oneday.globalpagoda.org/register> Email: oneday@globalpagoda.org

सूचना: कृपया पाणी पिण्याची बाटली आपल्याबरोबर आणावी आणि पगोडा परिसरात पाणी भरून आपल्यासोबत ठेवावी.

‘धम्मालय’ विश्राम गृह: एक दिवसीय महाशिबिराला येण्यासाठी रात्रीच्या मुक्कामाकरिता धम्मालयामध्ये विश्रामाची सुविधा उपलब्ध आहे. अधिक माहिती आणि बुकिंग साठी संपर्क: 02250427599 or email- info.dhmmalaya@globalpagoda.org

इतर कोणत्याही प्रकारच्या माहितीसाठी संपर्क: info@globalpagoda.org or pr@globalpagoda.org

दोहे धर्माचे

ग्रहण करु गुरुदेवजी, असा रे शुभ आशिष।
धर्म बोधि हृदयी धरु, चरणी झुकवू शीश॥
जीव बुडत रे राहिला, अशा भव सागरात।
अहो भाग्य! गुरु भेटे, पकडी माझा हात॥
रात्री वनात भटकता, हरवलो च रे वाट।
सहज दाखवी धर्मपथ, गुरु पकडी रे हात॥
धर्मवीर असा भेटे, धुतला च मन-कपडा।
बघता बघता रे मिटे, तन मनाची पीडा॥

दोहे धर्माचे

जन जन पीडित च होई, कसा हा अत्याचार।
धर्म जागला जगतात, मिटे च पापाचार॥
धरतीवर पुनः उमटली, धर्म गंगेची धार।
तहान भागे विश्वाची, करी रे जग उद्धार॥
धरतीवर धर्माची पुनः, वाहे रे रस-धार।
रुक्ष असा बगीचा पुनः, होई रे गुलजार॥
पाहून दुःखी करुणाच, पाहून सुखी मोद।
सर्वाप्रति मैत्री जागे, असे धर्माचा बोध॥

“विपश्यना विशोधन विन्यास” साठी प्रकाशक, मुद्रक व संपादक: राम प्रताप यादव, धम्मगिरी, इगतपुरी- 422 403, दूरध्वनी: (02553) 244086, 244076.

मुद्रण स्थान : अपोलो प्रिंटिंग प्रेस, जी-259, सीकॉफ लिमिटेड, 69 एम. आय. डी. सी, सातपुर, नाशिक-422 007. बुद्धवर्ष 2566, श्रावण पौर्णिमा, 12 ऑगस्ट 2022

वार्षिक शुल्क रु. 100/-, US \$ 50, (भारताबाहेर पाठविण्यासाठी) रजि. नं. MAHMAR/2017/72685. Postal Regi. No. NSK/286/2021-2023

Posting day- Purnima of Every Month, Posted at Iगतपुरी-422 403, Dist. Nashik (M.S.) (किरकोळ विक्री होत नाही)

DATE OF PRINTING: 28 JULY, 2022

DATE OF PUBLICATION: 12 AUGUST, 2022

If not delivered please return to:-

विपश्यना विशोधन विन्यास

धम्मगिरी, इगतपुरी - 422 403

जिल्हा-नाशिक, महाराष्ट्र, भारत

फोन : (02553) 244076, 244086,

244144, 244440.

Email: vri_admin@vridhamma.org;

Course Booking: info.giri@vridhamma.org

Website: www.vridhamma.org